

Eszt. Jul. 1^{ku} 1852.

R. 513/763.

Edes Aranybácsi!

Nyolc egész nap vándorolt általam régóta
várt levele holmi sváb postamesterrel (birtok-
nyosón) a hercege vetett Get Inebnerwen
's a N. Szalontával nem igen törődven.
De megkaptam végre, s ki is tent is vála-
srolok, arról a reményvel, hogy egy darab
bűz (nem solára) nem lesz sűrűség a levél
vádra.

Küldök 3 verset, nem igen jó lat de.
nincs más. De ki is tent is lehet mindig
jó. Az egyik arón Dalról buja hoszabb
levele feleresítve. tudom köszön majd
egy egy eszménél, mint Bérange
mikor egy francia fiól lölt, mambaiból
lopott verseit lötte olvasá.

Tudom ert már rég halotta de Pap bácsi

1.

rola alá lévön kénytelenül elragad
a régi it nevedoték új feltalálása.
Lacit kénytelen vagyotással megromos-
ritani, hogy jó bigerő helyünk oda van a
Kertész siralmas börtölgalma által, ki is arú,
veghár előtti tere igen jól virágot rakott.

Ha Lévi dalait elhozná nekem, megadós
mellett igen meg is köszönöm.

Isten áldja meg,

szerető tanítványa
Tiska Domola

162.

Salmobúja (Elegia)

Íjű mi bánthat úgy hogy néma szájak
Minden erdőn minden madárral szőlőfalad
Imosolyg a szep tavasz.
Az íjű szív mely úgy érzett, vagyott hevült
Mint csalfa szalmatűz ilyen hamar kihült.
Vagy bánat hája art.

Méla tehintéted az égen elméred
A hol a nap sa' sol, képpel hők di' szeleng
Te ez nem lelkesít
A 'sképés büszke főn nem de' telika babér
Homa hys letta' nem hira'ragd' mint az er' (gusti met' ap' hys, sa'm.)
Teveszté könyeit.
— "Hadd'el ne lerdj' tava'bb, törteld' nem a' but'
Vigasztald' inkább' azt hi' meg' vigad'ni tud'
A' daluok' bulj'ja' szent.
Már árva lel'kem es' a' mult' idő' tal' teng
A' gyait' la' t'ja' fent.
S' mig' a' c'ár' csata'k' képsin' el' mereng'
A' z' utas' is' ha' jön' be'rcel' j'úd' é' r'it'
S' elötte' s'ivatag' honol' tenger' terül'
Nem' vissza' vissza' néz'
Né' p'ennel' mult' ja' egy' ilyen' be'rces' videl'
Reménytelen' j'övő' terül' elötte' s'ket'
A' bíró'ny' talamba' vesz'
Né' b'á' mult' hoz' kí'nom' ha' mult' árba' veset'
A' hol' min'c'én' remény' ott' a' remlé' beret'
E' s' bár' a' könyebb' bú' dalt' es' könyűt' farasot'
A' leges' legfő'bb' kí'nc'
Hí'vd' el' gyöt'elmén'ost' hogy' a' hi'v' es' igar'
B'á' n'at'nak' hangja' nincs.
Mondod' méit' hallg'at'ok' midőn' a' f'ülmile'
B'á'j' b' s'ne'level' erdő' beret' tele'
S'aj' s' könyűden' el'
Midőn' a' fagy' ö'f' s' r'el' magat' már' mutat'ja'
O' s' s'ni' l'ó' i' t'esz'ket' bú' nélkül' el' hagy'ja'
S' e' s' i' g'om' ha'rat' es' er'el'
S' e' l' t' engem' le' l'anc'ott' f'aj' d'alm' e' h'or' h'os'
Né' remia' mult' árban' mita' j'öv' s' nem' hoz'
S' e' l' el' m'at' es' at' ne' r'it'
A' daluok' s' r'iv'én'ek' b'ár' bú' ha' talál'is,
A' k'á'rmely' i' d' perce, s' mag' a' c'hol'át' is'
A' h'or' jobban' e'it'.

163. A'keprelethet

Ragadj, ragadj magad dal,
Oh, csalfa keprelet.

El'antón sróljon a'dal
A' mig futtol velet.

Mutasd meg éj homalyban
A' lany csillag szemet

Legtündörlőbb sugarban,
Midda'iffjára néz (vörösin)

Vessz el a' berek be
Hol eneket eseret

A' fülmele cseregre
A' d'erelem beret

Ragadj, bastyarafel
A' mely, erőt migtettet

Türed regis egivel
Majd csatateres dalljunk

Hol neptemet beret
Ed néma buval álljunk

A' zelhungy hös felett
A' vágyi telkem repitdel*

Oh, csalfa keprelet
Estarka ká'seiddel

Vidi' t'edek e'letet.

164. Vadás dal

Tü boldogabb mint a' vadás,
Bereken sikon kedvese jar

A' törvenyt... nevkilánsa,
Es oly szabomint a' madár

Farsadtság fázisragy meleg
Elbte imeret lenek.

A' napnak első sugarai
Örö' telint, örö' esir

Mig, mint oroslánybátóron
L'im arerdő' körmeyat

* Nem tudom, alig tudom vers
szót harrig kügyant magostet
nem lerini.

Oh puska szőlött kürt rivalt
A' erdő' ring vishangival.

Tünt szóra magdán, ö' sivegyül
A' s'omjás e' kesztar s'odag

Esiró serpenyő' alatt
Lipeg ropog a' szánrag

Fő' a' tekant es forra' kedv
Tulacs beret es folya' nedv

Tü boldogabb mint a' vadás
Olyan szabomint a' madár

A' midon' falyobba vishatar,
Rá' s'kep' leányak csö'ljavar

Kelki löres vesrelyt ele
De gondnakül foly e'lete,

